

Nogometas

 HUNS
HRVATSKA FUDBALNA
NOGOMETNA ŠKOLA

**VRACA SE ŠIME
NAZIONALE**

Hrvatska i EURO 2020 |

Početak ere VAR-a u HNL-u |

| Mandžukić preselio u Katar

PET I DESET GODINA

U travnju 2015. godine izdali smo prvi broj časopisa Nogometuš. Hrvatska udruga „Nogometni sindikat“ i na taj je način htjela iskoracići prema svojem članstvu, ali i svim akterima u javnosti koji mogu biti zainteresirani za djelatnost HUNS-a. Zgodno je pripomenuti da će u 2020. godini biti obilježena dva jubileja HUNS-a, dakle deset godina od osnutka nogometnog sindikata te pet godina od prvog broja časopisa.

U tom razdoblju prevaljen je izuzetno velik, ali i složen put usmjeren u korist stalnog poboljšavanja statusa nogometuša i nogometica u hrvatskom nogometu.

Ovaj časopis u tom kontekstu zamišljen je kao jedna vrsta šire informacije o svim aktivnostima HUNS-a, ali i ostalih nogometnih institucija, društva i javnog okruženja koji mogu doprinijeti rasvjjetljavanju svih mogućih situacija u vezi nogometuša. Koliko smo u tome uspješni mogu ocijeniti samo čitatelji, a kako to ukazuju svjedočenja s terena naš se Nogometuš očito sve više čita među nogometušima i nogometicama.

U ovom broju standardno se bavimo kronikom nogometne nam zbilje te aktivnostima HUNS-a. Kad su potonje u pitanju, onda bilježimo održavanje Skupština udruge, kao i Skupštine krovne sindikalne organizacije FIFPRO. Iznova podsjećamo na važnost obrazovanja pogotovo u kontekstu postaktivne nogometne karijere te na mogućnosti online studiranja. Sve su značajnije inicijative u kontekstu zdravlja sportaša pa i tome pridajemo pažnju u ovom broju. Upravo u tom smislu zanimljiv je ekskluzivan intervju sa Šimom Vrsaljkom. Popularni hrvatski reprezentativac, koji je 10. siječnja navršio 28 godina, potpuno se oporavio od teške operacije koljena. Nakon godinu dana pauze priključen je momčadi Atletico Madrida i željno iščekuje svoj prvi nastup, kao i svi navijači Hrvatske. Kako mu je prošla ta teška godina, kako se nosio s krizama i dugim odsustvom s terena, Vrsaljko je otvoreno otkrio samo za vas.

Reprezentacija Hrvatske nastavila je s uspješnim natjecateljskim rezultatima te se plasirala na šesto prvenstvo Europe. Nastup na EURO-u 2020 bit će peto uzastopno pojavljivanje Hrvatske, što je svakako doseg vrijedan divljenja za tako malu zemlju. EURO 2020 bit će poseban jer su ga u UEFA-i zamisili kao simbolično obilježavanje šezdeset godina kontinentalne federacije.

Zato će se igrati u dvanaest zemalja i dvanaest velikih gradova, što izaziva veliku pažnju javnosti. Kako je to zamišljeno objasnili smo vam u posebnom osvrtu.

Dinamo, nažalost, nije uspio prezimiti u Ligi prvaka odnosno Europsku ligu, ali to ne mijenja senzacionalne obrise Modrih 2019. godine. Osrv na taj uspješan hod garniran je i temom koja je od goruće važnosti, kako za Dinamo, tako i za hrvatsku reprezentaciju, novi stadion. Puno se o tome pričalo, iznova, krajem godine. Jesu li to uobičajene političke i društvene retorike za zanimaciju puka ili se doista nešto pokreće saznat ćemo ove godine. Osrvćemo se i na taj kronični problem domaćeg nogometuša. Jedan drugi kronični problem, a to je suđenje, možda će se od 31. siječnja napokon početi umanjivati. Tog će se dana, naime, u prvoj utakmici drugog dijela sezone između Inter-a i Istre 1961, upotrijebiti VAR u HNL-u. I toj smo temi, uz sve češće pritužbe na učinkovitost video tehničke asistencije za suce, posvetili dužnu pažnju.

Ugodno vam čitanje i naravno, puno uspjeha u ovoj, nogometno vrlo izazovnoj, godini!

Impressum

Godina 5 / broj 20
Siječanj 2020.

Nogometuš

Glasilo Hrvatske udruge
"Nogometni sindikat"

Izvršni urednik: Mario Jurić
Vanjski suradnici: Robert Matteoni,
Mladen Bariša
Lektorica: Olivera Peroli Žordan
Grafika i dizajn: Drei Design
Tisk: Quo Vadis

NOGOMETUŠ IZLAZI
SVAKA TRI MJESECA

Nogometuš

UVODNIK	2
RAZGOVOR SA ŠIMOM VRSALJKOM	4
ZDRAVLJE SPORTAŠA	7
SKUPŠTINA HUNS-a	8
HRVATSKA I EURO 2020	10
HODOGRAM EUROPSKOG NOGOMETNOG PRVENSTVA	13
SKUPŠTINA FIFPRO-a	15
NOGOMETUŠ U HRVATSKIM KLUBOVIMA	16
POUČAK MANDŽUKIĆ	18
DINAMOVA EUROPA	20
AKCIJA STADION	22
VAR U HNL-u	24
ONLINE STUDIJ ZA SPORTAŠE	26

JEDAN OD NAJPOPULARNIJIH VATRENIH POTPUNO SE OPORAVIO OD OPERACIJE KOLJENA I SPREMAN JE ZA IGRU. POVRATAK U FORMU ZA EURO JE NJEGOV GLAVNI CILJ. O TOME I SVEMU OSTALOM UOČI 28. ROĐENDANA, VRSALJKO JE ISPRIČAO ZA NAŠ ČASOPIS

UZ OBITELJ, KADROVI IZ RUSIJE BILI SU MI NAJBOLJA TERAPIJA ZA KRIZNE FAZE OPORAVKA

Tako to nekako biva kad čovjek ograđuje vremenske periode. Čini se kao jučer kada smo popratili početke profesionalne karijere tog Zadranina, inače rođenog u Rijeci, a koji se probijao u dresu Dinama.

Razgovarali smo s njim uoči njegovog 28. rođendana, kojeg je proveo u Saudijskoj Arabiji. Tamo je madrički Atletico, čiji je opet član po povratku iz Inter-a, nastupao na turniru španjolskog Superkupa.

Za Šimu Vrsaljku to je bio poseban doživljaj, iako u utakmici s Barcelonom nije bio u konkurenciji. Pravila su nametnula samo osamnaest igrača u zapisniku pa je bio na tribinama s još nekolicinom suigrača i bodrio momčad. U svakom slučaju, hrvatski reprezentativac bio je sretan što se napokon nalazi u krugu momčadi za utakmice. Bio je to povratak u natjecateljsku stvarnost, a nakon što je godinu dana prošlo od posljednjeg međunarodnog meča. Bilo je to u Kupu Italije, za Inter protiv Beneventa.

Tko je mogao pomisliti da idućih godinu dana nećete više osjetiti atmosferu terena?

-Tada to nisam baš mogao zamisliti, ali eto, dogodilo se. Iz tog vremena pamtim ključnu misao, a to je da sam prelomio da idem na operaciju koljena. Više nisam mogao trpjeti tu muku, da ne mogu ići 100% te da svaku drugu utakmicu moram pauzirati da bi se koljeno oporavilo. Spoznao sam da više nemam alternative ako želim igrati nogomet kao prije.

Zato ste odlučili na operaciju ići odmah u veljači?

-Da, išao sam u Belgiju kod jednog od najpoznatijih ortopeda i specijalista za rekonstrukciju koljena, dr. Koen Lagae. Naposljetu je bilo točno onako kako su mi govorili. Dr. Lagae i njegov tim napravili su odličan posao i dva dana nakon operacije započeo sam prve vježbe u procesu rehabilitacije. Istina je da sam prva dva mjeseca morao biti na štakama

i nisam smio stati na operiranu nogu. No, radile su se druge stvari da budem aktivan. Bilo je jako teško izdržati ta dva mjeseca, pogotovo meni koji sam poznat da teško bivam miran. Ali eto, prošlo je i onda se rehabilitacija zahuktala.

I taj ste dio odradili u Belgiji?

-Da, bio sam u Antwerpenu u Klinici dr. Lievena, gdje su specijalizirani za ovakve vrste oporavka. Proveo sam tamо šest mjeseci, uz povremene kratke izlete kući u Zadar da vidim obitelj. Jako su mi nedostajali supruga Matea i sin Bruno, kao i roditelji, brat i prijatelji. Zato su mi ti vikendi doma bili posebno važni. Kad sam upadao u povremene krize u oporavku, upravo su mi supruga i sin bili najbolja terapija. Sva je sreća da danas postoje takvi komunikacijski kanali da se putem Skypea i drugih linija može gledati i pričati. Tako smo lakše podnosili razdvojenost.

A kad ste bili sami gore sa svojim mislima?

-Nije da sam imao baš obilje slobodnog vremena. U rehabilitacijskom centru sam bio od jutra do navečer, radilo se non-stop s manjim pauzama. I kad sam imao one misli, znate ono, što sad i slično, onda bih gledao snimke iz Rusije 2018., doček u Zagrebu, Zadru, euforiju navijajuća širom Hrvatske za vrijeme i nakon utakmica. Pitali su me puno puta gledam li to i dalje i moj odgovor je: Naravno! Gledat će to uvijek jer je to nešto najbolje što se moglo doživjeti izvan onog što je najvažnije u životu, a to je obitelj. Ajme kad sve to gledam, uvijek mi naviru sve te emocije, doživljaji atmosfere, okruženja.

Spomenuli ste da je važnu ulogu u Vašem oporavku u Belgiji imao i FIFA-in agent?

-Da, to je točno. Vlado Lemić tamo živi i zajedno sa svojim ljudima učinio je maksimum da se što bolje osjećam na rehabilitaciji. Zadužili su me jer su bili nevjerojatno pažljivi. Puno mi je to značilo.

Godinu dana kasnije kakva vam je situacija?

-S medicinskog aspekta sve je u potpunom redu. Koljeno je odlično, nema nikakvih negativnih reakcija čak ni otkad sam maksimalno pojačao ritam vježbanja. Mogu reći da sam opet zdrav igrač, a što se tiče spremnosti, tu sam, osim natjecateljskog ritma. To će doći s nastupima jer niti jedan trening, ma kako naporan bio, ne može biti nadomjestak za napore utakmica. Inače, mnogo mi pomaže u radu fizioterapeut Mirko Damjanović. To ističem jer su općenito fizioterapeuti premalo apostrofirani u javnosti, a iznimno su važni za igrače.

Na koliko ste posto spremnosti?

-Teško je to iskazivati u postotcima. Fizički sam spremjan, ali da bi noge bile u ritmu devedest utakmica, mora proći niz od pet do šest utakmica.

Pogotovo za igrača koji kao i Vi non-stop

šparta po boku?

-Da, mislim da upravo u tom prostoru sprinta imam još mjesta za napredak. Ali ponavljam, to dođe kroz igru.

Tu dolazimo do dvojbe, hoćete li u Atletiku imati priliku igrati u kontinuitetu. Naime, ispred Vas je sada i odlični Englez Trippier?

-Prije svega moram reći da imam ugovor s Atletico Madridom do 2022. godine. To znači da je klub taj koji diktira odnose. U tom smislu dobio sam jasne naznake da me žele zadržati. Još na početku sezone su me prijavili za sva natjecanja što je vrlo znakovit detalj. Trener Diego Simeone mi je dao do znanja da želi moj ostanak i da računa na mene. Nadam se zato da će na proljeće dobiti prostora, puno je utakmica.

Negdje ste izjavili da trener nije htio ni da odete u Inter 2018. godine?

-Točno je da Simeone nije bio za moj

Foto: Drago Sopota/HNS

Foto: Drago Sopota/HNS

odlazak, ali tada su se stvari tako razvile. Prihvatio sam odlazak u Milano. Žao mi je što u tom klubu nisam pokazao sve što mogu jer me ozljeda doista mučila.

Atletico Madrid?

-Veliki klub! Kad smo osvojili Euroligu, osjetio sam koliko sve to s klubom može biti veličanstveno. Imamo sjajne navijače, imamo odličnu momčad i trenera, a odnedavno je Atletico napravio i veliki iskorak s izgradnjom fantastičnog stadiona. Dakle, postoje svi preduvjeti za velike stvari i radujem se što će biti dio toga.

Nakon finala Eurolige ubrzo je uslijedilo

još jedno veliko i neočekivano finale. Hrvatska protiv Francuske za prvaka svijeta. Naposljetku, doživljaj do finala, srebro i sve što je to značilo Hrvatskoj, pokazatelj je što sve može izazvati reprezentacija. Govorimo to u kontekstu Eura?

-U prvom redu čestitam svim igračima i stručnom stožeru na čelu sa Zlatko Dalićem što su ostvarili plasman na još jedno veliko natjecanje. EURO će ove godine biti specifičan jer se igra u više zemalja, ali zato neće biti ništa manje kvalitetan i zahtjevan izazov. Jako sam

PALAC GORE ZA HUNS

Ovo je časopis Nogometnog sindikata i drago nam je da ste naš gost.

-Pročitao sam neke prijašnje brojeve i lijepo je da nogometari imaju i takav vid informiranja o njihovom poslu i okruženju. Općenito, mislim da je jako dobra stvar da u Hrvatskoj sada postoji institucija kao HUNS koja se brine o statusu nas igrača, odnosno da štiti naše interese. Sve je to pozitivno za igrače jer nekada nije bilo nikoga kome bi se oni mogli požaliti za svoje probleme, klupska neispunjena pritiske. Lijepa je i tradicija dodjele Nogometara godine, pogotovo što igrači i treneri glasaju za najbolje pojedince sezone, kao što je vrlo pohvalno organiziranje kampa za igrače koji ostaju bez ugovora. To su sve pokazatelji da netko ipak skrbí za igrače i onda kada im je jako teško. Sve u svemu, puna podrška radu HUNS-a i želim vam puno uspjeha dalje, nadajući se da će biti što manje problema u kojima je nužna akcija sindikata za zaštitu prava igrača.

fokusiran na rad i zbog tog turnira. Želim biti spremjan i u formi da budem maksimalno na raspolaganju reprezentaciji. Često se uhvatim u razmišljanju kako nakon kiše uvijek dolazi sunce. Meni je proteklih godina i pol dana bilo jako tmurno vrijeme, ali se razvedravanju nadam u proljetnim nastupima s klubom, a onda potpunom sunčanom dojmu na Euru s reprezentacijom. To je plan i ispunit ću ga.

Koje su vam prognoze za Hrvatsku?

-Što ćemo prognozirati. Zna se da smo jaki, ali je Euro turnir gdje je niz jakih reprezentacija. Puno se toga mora poklapati za pravi rezultat, uostalom to znamo iz Rusije u pozitivnom smislu, a sjećamo se posljednjeg Eura u Francuskoj u negativnom kontekstu. Mi samo moramo dati sve najbolje od sebe i onda sam siguran da ćemo odigrati zapažen turnir. Za tako nešto se treba dobro pripremiti i uvjeren sam da će Dalić sa suradnicima, sada je i on još iskusniji, dobro programirati stvari i tempirati formu. Idemo utakmicu po utakmicu. Engleska nam je domaćin u Londonu i odmah će biti vatreno. Češku znamo još iz Francuske, a vidjet ćemo tko će biti četvrti suparnik. Kako god, prvi cilj je proći grupu, a onda utakmicu po utakmicu što dalje se može. Nije originalno, ali tako je najbolje razmišljati.

Platili ste cijenu svih napora i forsiranja u Rusiji?

-Pa tako nekako ispada. No, ne bih više o tome. Gledam naprijed, s pozitivom. Što je bilo, bilo je. Toliko sam se trudio izaći još jači iz svega što me snašlo, da sam fokusiran samo na ono što je ispred mene.

Koja iskustva biste izdvojili iz te situacije?

-Uvjeren sam da je pred mnom još barem šest do sedam godina karijere na vrhunskim razinama. U dugoj pauzi u meni je potpuno sazrelo koliko sam zapravo vezan za nogomet i koliko je lijepo to što mi igrači živimo u karijeri. Motivi su mi narasli do neba i ta sreća što se bavim ovim sportom, koji mi je tako puno dao, kako je važno iskustvo za moju budućnost. Nogomet je prekrasan i nema ljepešeg kada se možete njime baviti bez ikakvih tereta.

ODRŽAN SASTANAK ZA KVALITETNIJU ZDRAVSTVENU ZAŠTITU SPORTAŠA

HITNO DJELOVATI U INTERESU ZDRAVLJA SPORATAŠA

U sjedištu Hrvatske udruge „Nogometni sindikat“ održan je 28. listopada 2019. sastanak na temu: Kvalitetna zdravstvena zaštita sportaša od najmlađe dobi s ciljem prevencije bolesti i pojave iznenadne smrtnosti kod sportaša zbog neprimjerenih i nekvalitetnih sistematskih pregleda sportaša. Sastanku su nazočili predstavnici Hrvatske udruge „Nogometni sindikat“ predsjednik Dario Šimić, glavni tajnik Mario Jurić i Olivera Peroli Žodan te predstavnici Društva sportaša veterana i rekreativaca Ivan Mijatović, Slobodan Kraljević, Tomislav Paškvalin i Eleonora Kovač. Intencija, kao i zajednički zaključak održanog sastanka jest potreba hitnog djelovanja na navedenu temu, a vezano uz Pravilnik koji se propisuje člankom 71. stavak 1. Zakona o športu, ali i na temelju niza akcija za koje HUNS već ima pripremljen plan aktivnosti (osobito za sportaše u nogometu). Izuzetno konstruktivan sastanak na obostrano zadovoljstvo i u budućnosti na zadovoljstvo sportaša i cijelog sustava sporta na nacionalnoj razini te u cilju dugotrajne suradnje. Tako bi se uz pomoć eminentnih imena, liječnika sportske medicine, bivših vrhunskih sportaša, pravnika i ekonomista došlo do najbržeg cilja za uspostavljanje zdravog i sigurnog bavljenja sportom, što je u interesu svih sportaša u raznim sportovima i dobnim kategorijama.

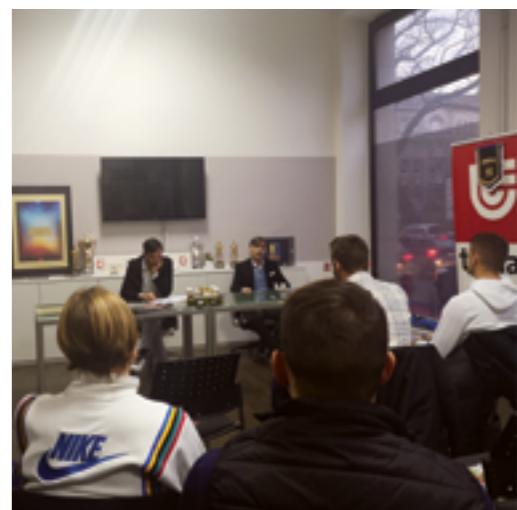
REDOVNA SJEDNICA SKUPŠTINE HUNS-a

ISPUNJENI CILJEVI PROŠLE I UTVRĐENI NOVI ZA 2020. GODINU

Prošlog 19. prosinca 2019. godine, u sjedištu Hrvatske udruge "Nogometni sindikat", održana je redovna sjednica Skupštine te sastanak kapetana Prve hrvatske nogometne lige i članova HUNS-a. Skupštinu je uvodnim govorom otvorio predsjednik Sindikata Dario Šimić koji je pozdravio sve prisutne. Nakon njega riječ je preuzeo glavni tajnik Mario Jurić i izvijestio prisutne o radu i projektima HUNS-a u godini na izmaku. Nogometni sindikat je tako i tijekom prošle godine uspješno realizirao svoja dva najvažnija projekta. Riječ je o dodjeli nagrada Trofej Nogometaš, sedmoj po redu, a koja se prvi put održala u Opatiji, 2. lipnja. I naravno, nezaobilazni Kamp za profesionalne igrače bez ugovora na terenu drugoligaškog kluba Kustošija.

Sindikat omogućuje i svim hrvatskim profesionalnim sportašima mogućnost online studija na FIFPro akademiji (University College of Northern Denmark) pa su tako dosad upisana 32 redovna člana. S time da su neki od njih studij već uspješno priveli kraju te su svoj poslovni angažman nastavili u sportskoj industriji. Novost je da će se uz mogućnost online studija na UCN-u i redovnog studija na Aspiri, s početkom ove godine otvoriti i dodatna mogućnost još jednog online sveučilišnog studija na engleskom jeziku. Na sjednici su predstavljeni i planovi za tekuću godinu, a koji su prije svega usmjereni na zaštitu statusa igrača, njegovom unaprijeđenju i boljoj zdravstvenoj zaštiti profesionalnih nogometara.

JOŠ JEDAN USPJEŠNI KVALIFIKACIJSKI CIKLUS ZA EURO, VATRENI ŠESTI PUT MEĐU NAJBOLJIMA

USPJEŠNA SMJENA GENERACIJA ZA NOVU MOĆNU HRVATSKU

Hratska nogometna reprezentacija i šesti je put ostvarila plasman na Prvenstvo Europe. Iako nositelj i najveći favorit kvalifikacijske skupine, Hrvatska je tek u posljednjem susretu, na riječkoj Rujevici, protiv Slovačke (3:1), izborila plasman na završni turnir Eura. Za ostvarenje cilja hrvatskoj je momčadi bio dostatan i bod. Međutim, nakon prvi 45 minuta Slovačka je imala rezultatsku prednost od 1:0. Tek u nastavku susreta, momčad Zlatka Dalića popravila je realizaciju. Hrvatski nogometari kao da ne mogu bez dramaturških zapleta: samo su dvaput u trinaest kvalifikacijskih ciklusa plasman na veliko natjecanje ostvarili prije posljednje utakmice. Simbolično, rezultatski preokret hrvatskoj su momčadi donijeli igrači koji su na svojstven način i obilježili ove kvalifikacije: Nikola Vlašić i Bruno Petković. Spomenuti je tandem, uz Josipa Brekala, unio novu energiju, ali i taktičku nadogradnju i raznovrsnost. Posebice je Petković postao neizostavnim čimbenikom svih taktičkih opcija izbornika Zlatka Dalića.

- Hrvatska reprezentacija dugo nije imala tako kompletног centarfora kao što je Petković. Ima skok, tehniku, brzinu i zadnji pas. Međutim, treba primijetiti da nije igrao na sadašnjoj razini dok nije došao u Dinamo, kod trenera Bjelice. On je osposobio Petkovića, ali i Oršića, Perića i Livakovića da igraju na vrhunskoj razini – komplimentirao je Dalić treneru Dinama. U petnaest mjeseci hrvatska je reprezentacija doživjela (ne)очекivanu preobrazbu. Od finalne utakmice Svjetskog prvenstva u Moskvi do posljednjeg zvižduka na susretu u Rujevici, u sastavima hrvatske reprezentacije podudaraju se tek dva imena: Luka Modrić i Marcelo Brozović. Hrvatska je reprezentacija nakon Mundijala ostala bez Mandžukića, Čorluke i Subašića, zbog ozljeda u kvalifikacijama nije bilo niti Vrsaljka, Strinića, Pjace i Pivarića, u ključnim ogledima izostali su i Rakitić, Kramarić, Lovren i Vida. Tijekom kvalifikacija za Euro 2020 Zlatko Dalić je uveo u momčad čak devetericu debutanata. Prve minute u kvalifikacijskim susretima ostvarili su Dominik Livaković, Karlo Bartolec, Duje

DALIĆ: CILJ JE PROĆI SKUPINU!

Na ždrijebu Eura, 30. studenog prošle godine u Bukureštu, hrvatski su navijači priježljivali plasman u F skupinu. Ponajprije zbog troškova. Naime, utakmice F skupine razigravaju se u Budimpešti i Münchenu. No, na kraju su gotovo unisono konstatirali: dobro da nismo završili u tom društvu! F skupinu popunjavaju – Njemačka, Portugal i Francuska (iz druge jakosne skupine, u kojoj je bila i Hrvatska) te jedan od autsajdera iz Lige nacija (Gruzija, Bjelorusija, Sjeverna Makedonija ili Kosovo). Kuglicu Croatia izvukao je Ruud Gullit i svrstao ju na Britanski otok (London, Glasgow), u D skupinu, zajedno s Engleskom, Češkom i pobjednikom kvalifikacija Lige nacija C (Škotska, Norveška, Srbija, Izrael). - Već na startu će nas čekati "napaljeni" Englezi. Još nisu zaboravili izgubljeno polufinale Svjetskog prvenstva. No, izbornik Southgate priznao mi je prije ždrijeba kako bi bilo dobro da se medusobno izbjegnemo. Složio sam se s njim. Ali, što je, tu je. Imamo u skupini i Čehu o kojima, za sada, ne znam puno. Moguće je da dobijemo i Škote pa bismo igrali s čak dva domaćina Eura. No, naš je cilj proći skupinu i pritom ostvariti dvije pobjede, prokomentirao je ždrijeb hrvatski izbornik Zlatko Dalić.

DOSADAŠNJA SUDJELOVANJA NA EUROPSKIM PRVENSTVIMA

Prvi nastup na Euru, odnosno velikim natjecanjima, hrvatska je reprezentacija imala upravo u Engleskoj, 1996. Pobjedama protiv Turske (1:0) i Danske (3:0), tadašnjeg prvaka Europe, hrvatska se reprezentacija prva plasirala u četvrtzavršnicu (poraz od Portugala – 0:3 u 3. kolu, nije utjecao na plasman). U dramatičnoj utakmici, u Manchesteru, Hrvatsku je eliminirala Njemačka (1:2) i stigla kasnije do europskog trona. Za Euro u Belgiji i Nizozemskoj (2000.), Hrvatska se nije plasirala. No, jest četiri godine potom na završni turnir u Portugalu. Međutim, u iznimno snažnoj konkurenciji hrvatska reprezentacija nije prošla skupinu sa Švicarskom (0:0), Francuskom (2:2) i Engleskom (2:4). Hrvatska se plasirala i na Euro 2008. u Austriji i Švicarskoj. Prethodno je eliminirala Engleze pobjedom na Wembleyu (3:2). U Austriji je stigla do četvrtfinala, pobijedivši domaćina (1:0), Njemačku (2:1) i Poljsku (1:0). A onda je nakon epskog sraza s Turskom u četvrtzavršnici te gola primljenog u 120. minuti susreta (za 1:1) i jedanaesteraca, Hrvatska otpravljena s Eura. Bez sreće, hrvatska je momčad ostala i četiri godine kasnije na Euru, kojega su organizale Ukrajina i Poljska. Nakon pobjede protiv Republike Irske (3:1), remija s Italijom (1:1), uslijedio je poraz u završnici od Španjolske (0:1). U finalu Eura igrale su upravo Španjolska i Italija. Španjolci su postali prvacima deklasiravši Talijane s 4:0. Na Euru u Francuskoj 2016. prvi put su nastupile 24 reprezentacije. Hrvatska je prošla skupinu, osvojivši sedam bodova, u konkurenciji s Turskom (1:0), Češkom (2:2) i Španjolskom (2:1). No, u osmini finala hrvatske su nogometare, nakon produžetaka, eliminirali Portugalci (0:1), pogotkom Quaresme u 117. minuti utakmice. Pomalo neočekivano, Portugal se probio do finala i u zaključnoj utakmici Eura, golom (ponovno) u produžecima pobijedio (favoriziranog domaćina) Francusku – 1:0.

Caleta-Car, Dino Perić, Mile Škorić, Borna Barišić, Josip Brekalo, Mislav Oršić i Bruno Petković. U presudnoj utakmici za plasman na Prvenstvo Europe (protiv Slovačke), Dalić je uvrstio u sastav čak trojicu igrača Dinama: Livakovića,

Perića i Petkovića (ušao je i Oršić u završnici susreta). Proteklo je dosta vremena od identične situacije kada su u reprezentaciji participirala trojica igrača iz nekog domaćeg kluba. Zbilo se to za izborničkog mandata Slavena Bilića. U kvalifikacijama za Euro 2008. u Bilićevu su momčadi standardno mjesto imali: Luka Modrić, Vedran Čorluka i Eduardo da Silva. Posljednji put kao igrači Dinama igrali su zajedno za reprezentaciju u maksimirskom ogledu s Rusijom (0:0), 6. lipnja 2007.

U deset kvalifikacijskih ogleda Zlatko Dalić je koristio nogometno znanje i vještina

22 igrača i dvojice vratara. Nastupili su: Lovre Kalinić, Dominik Livaković (vratari); Karlo Bartolec, Tin Jedvaj, Dejan Lovren, Domagoj Vida, Duje Ćaleta-Car, Dino Perić, Mile Škorić, Borna Barišić, Marin Lovac (obrana); Luka Modrić, Marcelo Brozović, Nikola Vlašić, Mateo Kovačić, Ivan Rakitić, Milan Badelj, Mario Pašalić (vezni); Andrej Kramarić, Ante Rebić, Ivan Perišić, Josip Brekalo, Mislav Oršić i Bruno Petković (napadači). Postoji i skupina igrača, koji su bili na reprezentativnim okupljanjima, ali nisu dobili priliku. To su: Simon Sluga, Matej Mitrović, Josip Juranović, Antonio Milić, Mijo Caktaš, Alen Halilović, Filip Bradarić, Marko Rog, Filip Benković i Dario Melnjak. Trojica su dobila (samo) pretpozive: Josip Posavec, Marin Pongračić i Antonio Čolak. Uz oporavljenog Šimu Vrsaljku, spomenuti nogometari čine potencijal od kojega stručni stožer hrvatske reprezentacije do konca svibnja treba prijaviti UEFA-i momčad za Euro (20 igrača i trojicu vratara). Trenutno, Dalić najveći problem ima s (pričuvnim) vratarima: Kalinić je u Aston Villi tek treći vratar, dok Sluga u drugoligaškom Lutonu nema kontinuitet

nastupa.

- Tijekom kvalifikacija mogao sam tolerirati vratare koji ne brane u svojim klubovima, ali za Europsko prvenstvo moraju svi biti u optimalnoj formi. Nadam se da će Kalinić i Sluga naći klubove u kojima će braniti. U protivnom, moramo se okrenuti drugim rješenjima. S igračima je situacija ipak drugačija. I od njih će inzistirati da budu u natjecateljskoj formi, ali neće gledati sve istim očima. Vrsaljko je eklatantan primjer. Vidjelo se u ovim kvalifikacijama (Vrsaljko zbog operacije i rehabilitacije nije odigrao nijednu utakmicu – op.a.) koliko nam nedostaje.

On se vraća na teren i vjerujem da će dosegnuti formu sa Svjetskog prvenstva u Rusiji, priželjuje Dalić. Konstataciju "Neću sve gledati istim očima", izbornik je i potanko pojasnio: „Mladi ne mogu ući u reprezentaciju ako ne igraju u klubu, ali smatram normalnim da zovem Rebića, Lovrena, Rakitića ili Vidića, čak i ako nemaju očekivanu minutažu. Na meni je kao izborniku da svakom igraču koji je potreban reprezentaciji vratim samopouzdanje. To se ponajprije odnosi na Rebića i Rakitića, budući da su njihovi problemi u klupskom okruženju najveći.

JOŠ JEDAN USPJEŠNI KVALIFIKACIJSKI CIKLUS ZA EURO, VATRENI ŠESTI PUT MEĐU NAJBOLJIMA

ROMANTIKA ZA 60. ROĐENDAN EURO-a

Bila je srijeda, 19. rujna 2014. kada je u sjedištu UEFA-e u Nyonu, i službeno objavljena nesvakidašnja vijest: Euro 2020 održat će se u dvanaest država (i dvanaest gradova), od 12. lipnja do 12. srpnja! U UEFA-inoj objavi dominirala je simbolika broja 12. Prvi put u povijesti europskih nogometnih prvenstava završnje je turnir disperziran na dvanaest lokacija.

- Umjesto u jednoj državi, nogometna zabava će se održavati diljem kontinenta. U relativno nezavidnoj ekonomskoj situaciji kada bi se rijetko koja država mogla sama upustiti u organizaciju ovako zahtjevnog događaja, odlučili smo da se Euro odigrava u dvanaest zemalja, priopćio je nogometnom puku Gianni Infantino, tadašnji glavni tajnik UEFA-e. Slijedom neočekivanih događanja (nakon koruptivnog skandala u FIFA-i), vodeći se operativac europskog nogometa u međuvremenu prometnuo u čelnika Svjetske federacije.

- Smatramo kako je domaćinstvo više nacija romantičan način da proslavimo obljetnicu 60 godina održavanja Europskog prvenstva u nogometnom sportu, dometnuo je ondašnji predsjednik UEFA-e, Michel Platini. U međuvremenu je prvi čovjek europskog nogometa demisionirao. Etički odbor FIFA-e 21. prosinca 2015. zbog koruptivnih je radnji suspendirao Platiniju i bivšeg predsjednika Seppa Blattera na osam godina zabrane bavljenja svim aktivnostima vezanim uz nogometni sport. Nakon žalbenog postupka Sportski arbitražni sud kaznu je smanjio na četiri godine, no Platini je u međuvremenu podnio ostavku na dužnost predsjednika UEFA-e. Zahtjevna organizacija sasvim drugačijeg Eura prepuštena je operativi novog čelnika UEFA-e, slovenskog odvjetnika

Aleksandera Čeferina. U dosadašnjih petnaest održanih Europskih prvenstava domaćin je uvijek bio privilegiran, budući da nije participirao u kvalifikacijama, već je izravno uvršten na završni turnir. No, promovirati dvanaest domaćina u sudionike natjecanja bilo bi deplasirano i s natjecateljskog aspekta posve neprimjereno i neopravdano. Stoga je UEFA, za ovu prigodu, ukinula povlastice domaćinima. Sve članice Europske nogometne federacije krenule su u izlučni ciklus. Bez iznimaka. Svi 55 nacionalnih momčadi saveza udruženih pod okriljem UEFA-e. Ždrijebom (održanom u Dublinu, 2. prosinca 2018.) sudionici izlučnog ciklusa razvrstani su u deset kvalifikacijskih skupina. U pet grupa po pet te u preostalih pet po šest reprezentacija. Tradicionalno, momčadi su prije ždrijeba kategorizirane u šest jakosnih skupina. U onoj najjačoj (iz koje su se regrutirali nositelji kvalifikacijskih skupina) nalazila se i kuglica s imenom – Croatia. Za nositelje još su određeni: Portugal, Engleska, Nizozemska, Švicarska, Belgija, Francuska, Španjolska, Italija i Poljska. U statusu podnositelja (druga jakosna skupina) bili su: Njemačka,

Island, Bosna i Hercegovina, Ukrayina, Danska, Švedska, Rusija, Austrija, Wales i Češka. Ždrijeb je međutim bio dirigiran brojnim parametrima.

UEFA je uoči definiranja kvalifikacijskih skupina uvela svakojake restrikcije. Kako bi omogućila da se što više domaćina (Azerbajdžan, Danska, Engleska, Njemačka, Mađarska, Italija, Nizozemska, Irska, Rumunjska, Rusija, Škotska i Španjolska) plasira na završni turnir, UEFA je odredila da se u jednoj skupini ne može naći više od dvije spomenute zemlje. Već je uobičajeno da se neke reprezentacije još pri ždrijebu izbjegavaju iz tzv. političkih razloga. Tako je bilo i u Dublinu. Unaprijed je definirano kako se neće međusobno sučeliti Armenija – Azerbajdžan, Gibraltar – Španjolska, Kosovo – BiH, Kosovo – Srbija i Ukrayina – Rusija. UEFA je prvi put uvela i restrikcije zbog vremenskih uvjeta. Kao reprezentacije na čijem se tlu mogu očekivati za nogomet neprimjereni atmosferski uvjeti, poput velike hladnoće, snijega

i leda, okarakterizirane su Bjelorusija, Estonija, Farski otoci, Finska, Island, Latvija, Litva, Norveška, Rusija i Ukrayina. Kako bi smanjila mogućnost vremenskih uvjeta na odigravanje ili odgodu utakmica, UEFA je unaprijed odredila kako se najviše dvije od deset navedenih reprezentacija mogu naći u istoj skupini.

UEFA je prije ždrijeba kvalifikacija u Dublinu uvela i ograničenja glede velikih udaljenosti suparnika. Locirane su tri najudaljenije članice: Island, Azerbajdžan i Kazahstan. Kako bi im donekle olakšala kvalifikacije i smanjila kilometražu, UEFA je odredila da od najudaljenijih destinacija mogu u skupini dobiti najviše jednu. Tako su u kontekstu Islanda navedeni – Armenija, Gruzija, Cipar i Izrael. Uz Azerbajdžan su Gibraltar, Island i Portugal. Istovremeno, Kazahstan je nepoželjan zbog udaljenosti, označen uz čak trinaest UEFA-ih članica: Malta, Andora, Gibraltar, Španjolska, Portugal, Francuska, Engleska, Škotska, Norveška, Srbija i Izrael te u skupini D – Gruzija, Sjeverna Makedonija, Kosovo i Bjelorusija.

Poseban status Kazahstana pri ždrijebu UEFA-e i nije neko iznenadenje, budući da se spomenuta zemlja nalazi u središnjoj Aziji i geografski uopće ne pripada Europi. Baš kao niti nogometnom domicilu Starog kontinenta. Međutim, i kvalifikacije za ovo neobično i neuobičajeno natjecanje bile su posve drugačije od svih do sada održanih. Prvi put borba za plasman na završni turnir Europskog prvenstva održana je u istoj kalendarskoj godini, od ožujka do studenog 2019. Zadržan je format od 24 reprezentacija u završnici Euroa (inauguriran prije četiri godine u Francuskoj), ali je u iznalaženje svih sudionika, uključeno i novo natjecanje, a to je Liga nacija. Posljedično, ukinute su famozne dodatne kvalifikacije. Tako sada imamo situaciju da su kvalifikacije za Euro okončane, ali je

poznato tek dvadeset sudionika. Preostala četiri mesta bit će popunjena nakon doigravanja Lige nacija u ožujku 2020.

U konačnici možemo zaključiti da u izlučnom nadmetanju za plasman na Prvenstvo Europe i nije bilo iznenadenja. Plasirale su se sve reprezentacije iz najjače jaksne skupine i osam podnositelja: jedino nisu (za sada) prošli Island te Bosna i Hercegovina. Iz trećeg kvalitativnog razreda do Euroa su se probile momčadi Turske i Finske. Konačan rasplet kvalifikacija i definitivnu popunu Euroa imat ćemo u ožujku, kada će se umjesto dopunskih kvalifikacija upriličiti doigravanje Lige nacija. Ždrijebom su odredene četiri skupine, čiji pobednici će izboriti nastup na Eurou. U A skupini su Island, Bugarska, Mađarska, Rumunjska; u skupini B – Bosna i Hercegovina, Slovačka, Republika Irska i Sjeverna Irska; u skupini C – Škotska, Norveška, Srbija i Izrael te u skupini D – Gruzija, Sjeverna Makedonija, Kosovo i Bjelorusija.

Sudionici doigravanja Lige nacija igraju sustavom eliminacija. Pobjednik svake skupine bit će, dakle, odlučen u dvije utakmice. Zbog kriterija ranga u poretku za Ligu nacija na Euro bi se mogla plasirati i neka od reprezentacija koja je uoči kvalifikacijskog ždrijeba bila tek u petoj jaksnoj skupini (Kosovo, Sjeverna Makedonija i Bjelorusija), dočim su priliku za plasman na Euro npr. izgubile (bolje rangirane) Grčka, Albanija, Slovenija, Cipar i Crna Gora. Involviranje tzv. autsajdera i bolja pristupačnost fanovima (neovisno o nacionalnoj pripadnosti i navijačkoj privrženosti) kroz disperziju domaćinstva, glavne su odlike 16. izdanja Europskog prvenstva u nogometu. Zamišljenog, pomalo pretenciozno, kao najvećeg događaja u nogometnoj povijesti.

FORMAT NATJECANJA

Ždrijeb završnice Euroa održao se 30. studenog 2019. u Bukureštu. Utvrđen je format natjecanja identičan onomu prije četiri godine u Francuskoj. Sudjeluju 24 reprezentacije: raspoređene u šest skupina po četiri momčadi. U drugi krug idu dvije prvoplasirane reprezentacije te četiri najbolje (po rezultatu) trećeplasirane momčadi. Hrvatska se nalazi u skupini D, zajedno s Engleskom (14. lipnja, na Wembley), Češkom (19. lipnja, Glasgow) te pobjednikom skupine C Lige nacija (Škotska, Norveška, Srbija, Izrael). Treći susret hrvatska reprezentacija također igra u Glasgowu, 23. lipnja. U Škotskoj, otprilike 120 kilometara od Glasgowa hrvatska će reprezentacija imati i kamp (St. Andrews) tijekom boravka na Eurou.

NAGRADNI FOND

UEFA je osnažila nagradni fond za sudionike Europskog prvenstva čak 23% (oko 70 milijuna eura) u odnosu na turnir iz 2016. u Francuskoj. Sada nagradni fond iznosi 371 milijun eura. Plasman na završni turnir UEFA svakom savezu honorira s 9,25 milijuna eura. Pobjeda na turniru iznosi 1,5 milijuna eura, a neodlučan ishod 750 000. Za plasman u drugi krug, odnosno osminu finala, reprezentacije će zaraditi dodatnih 2 milijuna eura. Igranje u četvrtfinalu donosi 3,25 milijuna eura, dočim će polufinalisti zaraditi 5 milijuna eura. Nastup u finalu bit će honoriran sa 7 milijuna eura, a naslov europskog prvaka s 10 milijuna eura. Sveukupno će pobjednik Europskog prvenstva u nogometu zaraditi oko 34 milijuna eura (ovisno o bodovima osvojenim u razigravanju po skupinama).

DOMAĆINI EURA

Skupina A:

Italija – Rim (Stadion Olimpico, 72 698 gledatelja)
Azerbajdžan – Baku (Olimpijski stadion, 68 700)

Skupina B:

Rusija – Sankt Peterburg (Stadion Krestovski, 68 134)
Danska – Kopenhagen (Parken stadion, 38 065)

Skupina C:

Nizozemska – Amsterdam (Johan Cruijff Arena, 54 990)
Rumunjska – Bukurešt (Arena Nationala, 55 600)

Skupina D:

Engleska – London (Wembley, 90 000)
Škotska – Glasgow (Hampden Park – 52 063)

Skupina E:

Španjolska – Bilbao (San Mames, 53 332)
Republika Irska – Dublin (Aviva stadion, 51 700)

Skupina F:

Njemačka – München (Allianz Arena, 75 000)
Mađarska – Budimpešta (Ferenc Puskas Arena – 67 889)

EURO započinje 12. lipnja utakmicom Turska – Italija (Rim), a završava 12. srpnja na Wembleyu.
U Londonu će se igrati i obje polufinalne utakmice Europskog prvenstva.

GENERALNA SKUPŠTINA FIFPRO-a U SYDNEYJU

GLAS GLAVNIH AKTERA NOGOMETNE INDUSTRIJE

Više od 65 država i predstavnika svjetskih nogometnih sindikata okupili su se u Sydneyju kako bi nazočili Generalnoj skupštini FIFPro-a. Hrvatsku udrugu „Nogometni sindikat“ predstavljali su glavni tajnik Mario Jurić i suočnivač Miroslav Jurić. Australija je u studenom prošle godine prvi put bila domaćin FIFPro-ove godišnje Generalne skupštine koja okuplja preko 180 dužnosnika sindikata iz 65 zemalja, a sve kako bi razgovarali o problemima koji utječu na profesionalne igrače i globalnu nogometnu industriju.

Nogometni sindikati dio su tzv. FIFPro-ove obitelji i zajedno predstavljaju više od 60 000 profesionalnih nogometara, muškaraca i žena, širom svijeta u četiri divizije - Africi, Americi, Aziji/Oceaniji i Europi. Skupština je započela uvodnim riječima predsjednika FIFPRO-a, Philippea Piata, predsjednika Sindikata profesionalnih nogometara Australije (PFA), domaćina Johna Didulice i glavnog tajnika FIFPRO-a Thea van Seggelena. Generalna skupština, koja je prvi put

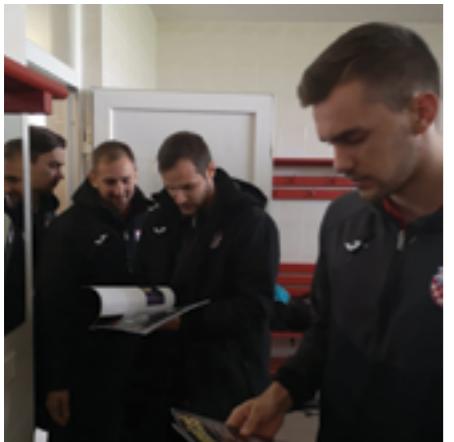
predstavljena 1966., daje mogućnost predstavnicima raspravljati o raznolikim pitanjima.

Pitanja su to koja se tiču reforme međunarodnog kalendara utakmica, napretka ženske svjetske nogometne industrije, a predloženo je uvođenje novih FIFA-inih propisa koji se odnose na globalni transfer i propise igrača i agenata.

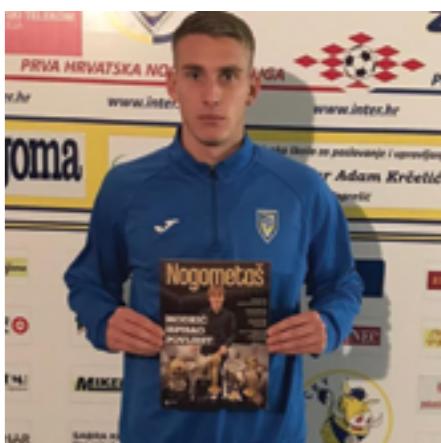
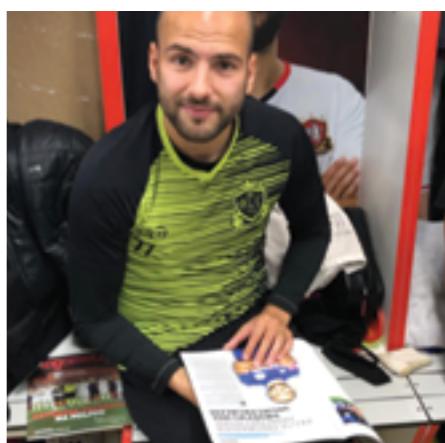
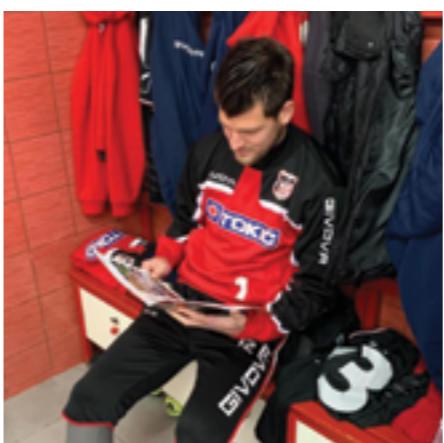
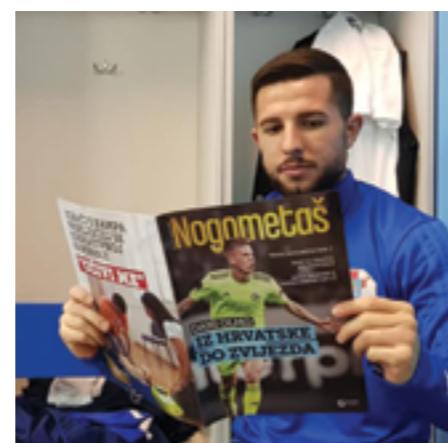
ČASOPIS NOGOMETAŠ ČITA SE U HRVATSKIM KLUBOVIMA

SUKREIRAJTE VAŠ ČASOPIS

Prvi broj časopisa Nogometas tiskan je u travnju 2015. godine tako da ćemo idućim brojem slaviti prvi jubilej, tj. petu godinu njegovog izdavanja. Ideja Hrvatske udruge „Nogometni sindikat“ bila je kreirati još jedan prilog koji bi pridonio daljnjoj informiranosti svih članova HUNS-a, odnosno svih onih koji žele biti upoznati s aktivnostima udruge koja skrbi o boljiku statusa hrvatskih nogometnici. Jedan od načina da se ostvare pomaci svakako je nastavak tematskog informiranja kako šire javnosti, tako i nogometnih institucija te naposljetku našeg članstva. Komunikacija je, pogotovo u današnje vrijeme ubrzanih ritmova svakodnevice, važan segment definiranja problema, prijedloga i planova njihova rješavanja te u konačnici priopćavanja razrješenja.

Pozivamo sve naše članove i članice, ali i nogometne aktere koji nisu dio Nogometnog sindikata, da se svojim prijedlozima priključe stvaranju i tematskom kreiranju časopisa Nogometas.

KAD TREBA PRITISNUTI IGRAČE, ONDA I (NAJ)VEĆI KLUBOVI POKAZUJU DA NAMEĆU SVOJE INTERESE

POUČAK MANDŽUKIĆ

Koliko smo samo puta čuli onu tezu da se u velikim ligama i klubovima ne mogu događati gluposti oko igrača kao što je to slučaj kod nas. U prvih dvadesetak godina samostalne Hrvatske, odnosno njenog nogometa, status nogometaša je doista bio na niskim razinama kad su u pitanju zaštita prava. Bilo je loših uvjeta rada, nepovoljnih ugovornih statusa, pritisaka za potpisivanja produžetaka ili raskida, a da o natezanjima s isplataima ugovornih obveza klubova i ne govorimo. Jednostavno, bilo je svega. Nećemo kazati da se u proteklih sedam godina nisu događale tipične nepravilnosti po navedenim statusima, ali je činjenica da se u hrvatskom nogometu puno napredovalo. I nema dvojebe da je u tom pravcu bilo jako važno djelovanje HUNS-a, koji od svojeg osnutka, 2010. godine, zdušno radi na uvođenju reda, kako u zaštiti prava igrača, tako i u pogledu njihovih obveza. Jedno bez drugog ne ide.

No, moderna nogometna Europa, na čelu s najjačim i najbogatijim klubovima, pokazuje da se i kod njih događa svekolikih gluposti u kontekstu prava igrača. Jedna od takvih se tice i našeg velikana, Marija Mandžukića, koji se početkom 2020. godine rastao s Juventusom i otišao u Katar. Rekli bismo kako nije baš logično govoriti o problemu zaštite prava igrača u kontekstu slavnog torinskog kluba. Pogotovo što je Mandžukić u četiri i pol godine boravka u Juventusu prerastao u jednog od najomiljenijih igrača kod navijača.

Dakle, Mandžukić je u travnju prošle godine potpisao produženje ugovora s

Juventusom. Upravo zato što je sjajan igrač i omiljen među navijačima, svi su bili zadovoljni što je srebrni reprezentativac odlučio ostati u Juventusu, unatoč i finansijski boljim ponudama. Nije da Mandžukić nije zarađivao velik novac u Torinu, naprotiv, ali kada se pojave interesenti iz Kine ili drugih azijskih nogometno egzotičnih destinacija, onda su brojke proporcionalne težini da se etablirane igračke face dovedu u te zemlje.

U Juventusu se Mandžukić, nakon početnih skepsi (navijača i medija) po dolasku 2015. godine, osjećao izvrsno. Trener Max Allegri ga je izuzetno cijenio i tako je Mandžukić otišao na odmor potpuno rasterečen, željan relaksiranja na Jadranu i u Slavonskom Brodu. Neće proći puno vremena da će se situacija potpuno promijeniti. Trener Allegri je raskinuo suradnju s Juventusom, angažiran je Maurizio Sarri i odjednom je Mandžukić od liderskog aktera svlačionice postao višak. Sarri ga nije htio i to je odmah kazao čelnicima kluba, istaknuvši da želi povratak centarfora kojeg je Allegri otpustio upravo zbog više vjere u Mandžukića, dakle Gonzala Higuaina. To je mogli bismo reći legitimno pravo trenera. No, problem je što u klubu nisu znali kako će to priopćiti Mandžukiću, koji je tek produžio ugovor, a da ne bude loših reakcija. Pogotovo u medijskom smislu. Juventus je tako upao u pat poziciju jer Mandžukić nije odavao ni najmanje naznake da želi otići, iako je osjetio da mu novi trener nije sklon. Nije to bila nova situacija za njega, ali u prethodnim klubovima znao se nametnuti kroz treninge i utakmice. Prijašnji treneri ne bi ga udaljili, nego su ga tretirali

temeljem onog što su vidjeli na treningu i u njegovom pristupu. Sarri, međutim, nije imao takve ideje. Jasno je davao do znanja da ne računa na Mandžukića, a kad mu je dozlogrdilo da ga novinari pred svaku utakmicu pitaju što je s njim, a poslije utakmice pitaju zašto nije igrao, otišao je u Upravu i direktorima rekao: „Riješite to pitanje jer ne želim tenzije na treningu i u momčadi.“

Bio je to početak malo žešće Juventusove akcije da natjera Mandžukića da se odluči na odlazak. Činilo se to na vrlo nizak način jer su najprije preko medija i sklonih im novinara provlačili da ima ponuda i da ne želi otići, iako ga trener ne vidi u svojim nacrtima. Potencirali su da gleda samo svoje interese, da postavlja novac kao glavni motiv, da prkosí i slična moraliziranja. Kad nije upalilo, a zapravo je postalo još gore jer je Mandžukić prkosno reagirao (nije htio u Manchester United) na takvo nepravedno postavljanje kluba i trenera, onda se otišlo na višu razinu. Nisu ga prijavili za Ligu prvaka, a ubrzo su ga počeli izostavljati iz konkurenčije za utakmicu. U Italiji na klupi može sjediti dvanaest igrača, ali Sarri ga više nije uvrštavao u zapisnik. Tako je Mandžukić svrstan u kategoriju: Persona non grata i prvi puta otkako igra profesionalni nogomet, nakon petnaest godina, ušao je u polusezonu bez igranja! Za njega je to bilo osobito teško, pogotovo što je sam tražio (iako je praktično doveden u takvu poziciju pritiscima) da trenira samostalno. Nije želio da mu trener ili netko iz kluba predbacuje da radi probleme i da zbog prkosa širi lošu energiju u svlačionici. Sve daljnje vrijeme Juventus je igrao s figom u

džepu kad je on u pitanju. Stalno se proturalo u medijima kako je igračev problem što nije otišao dalje, iako je pouzdano da je Juventus svaku ponudu za Mandžukića teretio svojim nerealnim potraživanjima. Htjeli su odstetu za igrača od 33 godine, kojeg su tako omalovažili i još se čudili da se netko čudi da traže previše novca. Naposljeku, cijeli taj rašomon se zaključio koncem prosinca. Izuzetno razočarani Mandžukić, nakon pola godine bez igre, jedva je dočekao da ode. U tom razdoblju je prelomio da mu se ne ostaje u nekom drugom talijanskom klubu (više interesa, među inim i Milana), a niti u Europi. Za igrača koji je igrao u Bayernu, Atletiku i Juventusu, teško je prihvati neke niže razine kvalitete i pogotovo smanjenje plaće u završnici karijere. Kad je to razbistrio, onda je prihvatio ponudu iz Katara, iz tamošnjeg važnog kluba Al Duhail. Finansijski je prošao izvanredno za godinu i pol dana ugovora, iako nas kadrovi iz te zemlje, s prvih Mandžukićevih nastupa upućuju na depresivne prazne tribine i šok ambijent za igrača naviknutog igrati pred punim stadionima.

Nismo sigurni da će on to izdržati do kraja ugovora.

U svakom slučaju, Mandžukićev slučaj u Juventusu jasan je pokazatelj kako ni veliki i bogati nisu garancija da će biti ispravni prema igračima. Baš naprotiv!

MODRI NISU USPJELI OSTVARITI PROLAZ U EUROPSKO PROLJEĆE,
IAKO SU IMALI VELIKU ŠANSU

DINAMO DOSTOJNO U LIGI PRVAKA BRANIO LIGU VICEPRVAKA SVIJETA

Usrijedu, 11. prosinca 2019. razriješene su sve dvojbe, europski je nogomet saznao sve sudionike osmine finala Lige prvaka. Među 16 klubova najelitnijeg nogometnog natjecanja četiri su predstavnika engleske Premier lige (Manchester City, Liverpool, Tottenham, Chelsea), četiri španjolske La Lige (Real, Barcelona, Atlético, Valencia), tri iz talijanske Serie A (Juventus, Atalanta, Napoli), tri njemačka bundesligaša (Bayer, Borussia Dortmund, RB Leipzig) te dva kluba iz francuske Ligue 1 (PSG, Lyon). Ovakav epilog razigravanja po skupinama Lige prvaka nije nikakvo iznenadenje. Utvrdljiva koncentracija je igračke kvalitete, svjetskog kapitala i nogometne moći. Teoretičari zavjera u ovakvom raspletu vide i svojevrsno dovoravanje UEFA-e bogatašima.

Nije, naime, nikakva tajna da najbogatiji europski klubovi već nekoliko godina traže modalitete osnivanja elitne Super Lige. Zasebnog natjecanja, izvan jurisdikcije UEFA-e! Konstatacija kako se u ždrijebu s ostalih 15 klubova u završnici Lige prvaka mogao (ili trebao) naći i zagrebački Dinamo, zvuči pomalo nestvarno. Hrvatski prvak ni po čemu ne pripada elitnom društvu. Limitiranog je igračkog potencijala, sa skromnim budžetom (40 milijuna eura) i tek formalnog utjecaja u hijerarhiji UEFA-e. Hrvatski je prvak de facto paradigma kluba zbog kojega se velikani žele oslobođiti okova UEFA-e. Svoju iluziju o nogometu s tzv. velikim dečkima (barem u dvije utakmice), Dinamo je prokockao 6. studenog 2019. u Maksimiru kada nije svladao ukrajinski Šahtar, iako je u 89. minuti susreta imao

prednost od 3:1. Te večeri Dinamo je izgubio plasman u drugi krug Lige prvaka i više od 12 milijuna eura (9,5 milijuna za plasman u osminu finala, 1,8 milijuna za izgubljene bodove, milijun za ispunjeni stadion protiv neidentificiranog protivnika). Pokušaj ispravka pogreške u posljednjem kolu protiv Manchester Cityja završio je posvemašnjim fijaskom (1:4). Na maksimirskom se nogometnom došašću ukazao Jesus. A što se zapravo dogodilo u završnici nogometnog ogleda Lige prvaka između Dinama i ukrajinskog Šahtara (3:3)?

Tumačenja viđenog poprilično se razlikuju. Jedni će kulminaciju zapleta poistovjetiti s dramatičnom fabulom neke grčke tragedije. Drugi će pak završne sekvence doživjeti poput prizora

salonske tučnjave u jeftinim vestern filmovima. Epilog: četiri gola u završnih trinaest minuta! I trenerski vježbenici će zaključiti kako tu nije bilo ozbiljnog nogometa. Većina se izvjestitelja s ove utakmice fokusirala na prijelomni detalj dvojboja. Trenutak u 95. minuti kada je prekršajem za kazneni udarac domaći stoper Theophile neutralizirao suparničkog vratara Pjatova! No, malo tko se bavio ključnim pitanjem: zašto se Dinamova igra posve raspala u sudačkoj nadoknadi spomenutog susreta? Treba primijetiti kako Dinamo maksimirski ogled sa Šahtarom nije odigrao na željenoj razini. Niti glede taktike, niti u energetskom smislu. Poglavitno nakon isključenja Nikole Mora. A nakon što je 19-ogodišnji Brazilac Tete poravnao rezultat u 97. minuti, eruptiralo je oduševljenje na

klupi Šahtara. Jedino je pomoći trener ukrajinskog prvaka, Dario Srna ostao mirno sjediti.

- Iskreno, žao mi je Dinama. Navijači su stvorili predvino ozračje, a onda doživjeli šok u posljednjim trenucima. No, Bjelica radi dobar posao. Ova Dinamova momčad ima glavu i rep. Hrvatski nogomet napokon ima klub dostojan Lige prvaka, ustvrdio je bivši kapetan hrvatske reprezentacije.

U Srinim riječima sažeta je cijela ovosezonska avantura Modrih u Ligi prvaka. Unatoč kiksu protiv Šahtara i ogromnom finansijskom gubitku (u samo nekoliko minuta izgubili su četvrtinu klupskog budžeta), u Maksimiru su stvorili konkurentnu momčad. Naravno, krucijalno je pitanje: može li Dinamo

održati natjecateljsku respektabilnost i u narednoj sezoni? Iako predsjednica Uprave kluba, Vlatka Peras, tvrdi kako Dinamo više nije u poziciji ultimativno prodavati igrače da bi preživio, hrvatski će prvak teško konkurirati ponudama bogatih klubova zainteresiranih za igrače poput Olma, Petkovića, Livakovića, Oršića, Mora ili Perića.

- Svjestan sam kako su karijere pojedinih igrača prerasle Dinamovu razinu. No, to je neminovnost s kojom se suočavaju veći i kudikamo bogatiji klubovi od Dinama. Osobno imam želje i energije izgraditi novu momčad, koja će i sljedeće sezone biti dostojan rival svakom protivniku u Ligi prvaka, u osrtu na završenu europsku sezonu konstatirao je trener Dinama, Nenad Bjelica.

ŠTO JE U POZADINI NAJNOVIJEG VALA PLANOVА I KOMBINACIJA OKO NOVOG STADIONA U MAKSIMIRU?

NOVA JALOVA PRIČА IЛИ NAZNAKE RJEŠENJA STADIONA

Da je Tuđman poživio barem još godinu dana. Tako otprilike završavaju svi razgovori o maksimirskom stadionu. I ta neispričana priča traje već dvadeset godina. Rasprave o izgradnji uljedjenog stadiona u glavnem gradu Hrvatske posljednjih su se godina intenzivirale. Dva su detalja utjecala na poticanje navedene teme: nacionalna euforija nakon osvojenog srebra na Svjetskom prvenstvu u Rusiji i ozbiljna prijetnja UEFA-e da će uskratiti natjecateljsku licencu zagrebačkom stadionu.

Objektivno, maksimirski kolos od betona i željeza već je sada narušene statike. Podno zapadne tribine nakon učestalih kišnih dana otpadaju gromade betona i pravo je čudo da netko već nije stradao (osim nekoliko automobila). Kao privremena (kozmetička)

mjera za sanaciju incidentnih situacija razvučena je željezna mreža koja uvjetno rečeno, lovi komade betona. Stranci, po dolasku u Maksimir, uglavnom se snebivaju, zgražaju i sprdaju s najvećim arhitektonskim ruglom u nogometnom svijetu.

Ž - Vrlo je blizu dan kada će nam UEFA zabraniti iganje na ovom stadionu. To je, dakle, naš egzistencijalni problem. U suradnji s gradom odlučili smo izgraditi novi stadion na istoj lokaciji. No, za realizaciju tog projekta potrebne su minimalno četiri godine. Logično je pitanje: kako i gdje će klub funkcionirati u tom razdoblju? Kako sada stvari stoje, utakmice HNL-a igrali bismo u Kranjčevićevoj ulici, a međunarodne najvjerojatnije u Osijeku, izložio je planove maksimirskog kluba, predsjednik Mirko Barišić.

Međutim na

Dinamovoj je Skupštini, većina klupskega zastupnika izrazila skeptičnost glede realizacije projekta u suradnji s Gradom Zagrebom. Njihov je strah posve razložan. Ako Dinamov stadion ovisi o političkoj volji gradskih vijećnika, onda je priča doista šuplja.

- Ovdje nije pitanje tko kome vjeruje? Ako baš inzistirate osobno vjerujem samo dragom Bogu, ali maksimirski se stadion mora izgraditi. Mi u ovom trenutku nemamo alternative. Nemamo se kome obratiti nego Gradu Zagrebu. Stadion i zemljište na kojem se on nalazi gradsko su vlasništvo. Rezolutan stav maksimirskog predsjednika sugerira da klub ima i pričuvnu opciju.

- Ako će Grad kočiti realizaciju našeg projekta, onda ćemo tražiti povrat zemljišta i stadiona u naše vlasništvo. Podsetit ću vas da je do 1992. stadion bio u klupskom vlasništvu, ali smo ga zbog ratne zbilje, na sugestiju predsjednika Tuđmana, predali Gradu. Klub tada nije imao sredstava za održavanje stadiona. Ugovor

o odricanju zemljišta potpisali smo s tadašnjim gradonačelnikom Mladenom Vedrišem. On je danas član Dinamove Skupštine. Gradonačelnik (ujedno i počasni predsjednik GNK Dinamo) Milan Bandić odbacio je mogućnost ustupanja zemljišta maksimirskom klubu. Slično su reagirali i gradski vijećnici. A priča o maksimirskom stadionu i zemljištu, na kojemu se isti nalazi, turbulentna je kao i hrvatska povijest. Fabula započinje 1911. kada je Hrvatski akademski športski klub (HAŠK) uzeo u najam zemljište (tada na periferiji grada). Godinu dana kasnije jedna je ledina uređena u prispodobivo igralište i 5. svibnja 1912. ondje je odigrana prva nogometna utakmica.

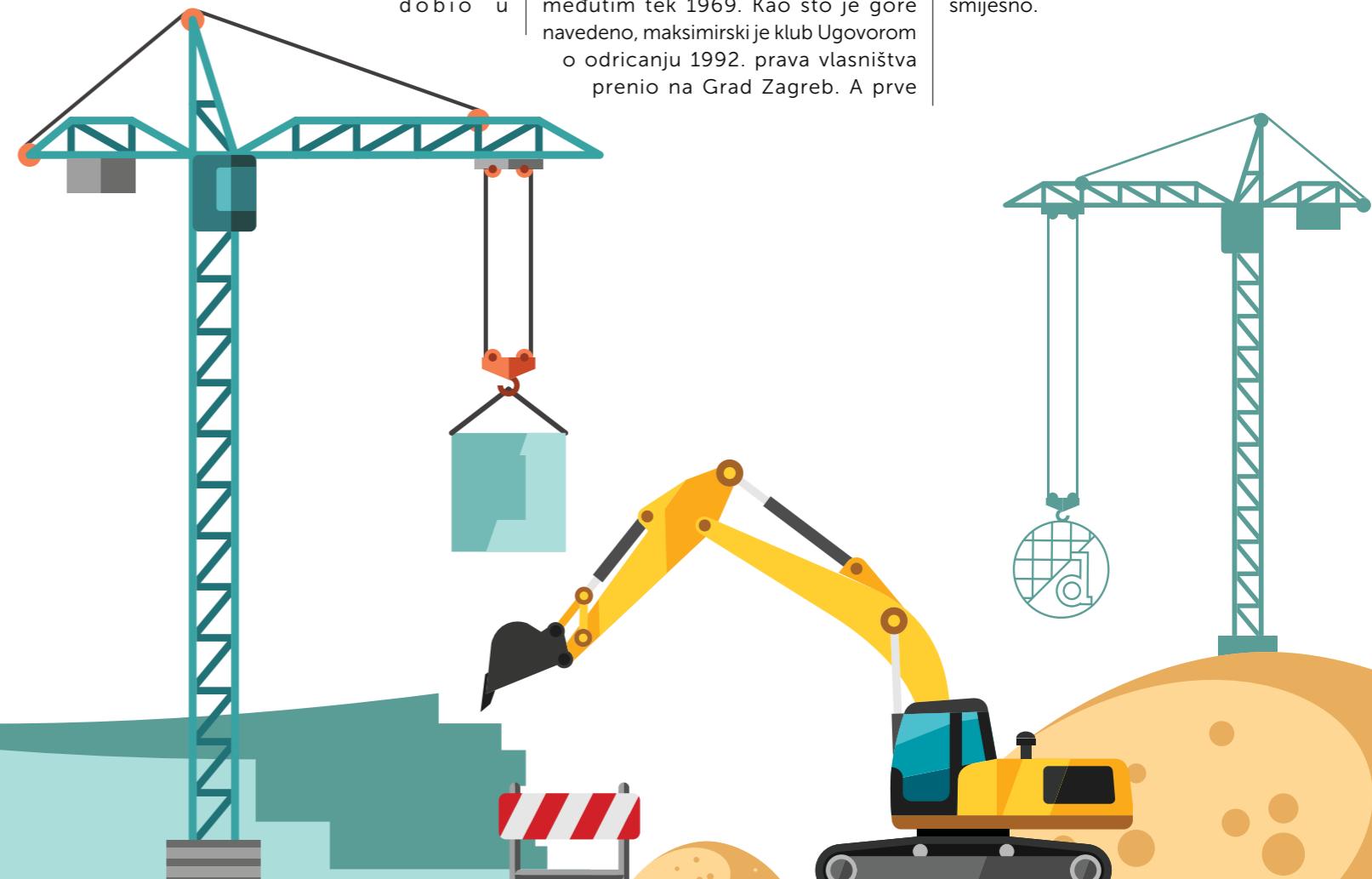
Treba napomenuti da je spomenuto zemljište bilo u vlasništvu Zagrebačke nadbiskupije. Dobrohotnošću tadašnjeg koadjutora, a potom i nadbiskupa zagrebačkog Antuna Bauera, HAŠK je zemljište dobio u

najam za simboličnih 700 kruna (tada se živjelo u Austro-Ugarskoj monarhiji). Dvadesetih i tridesetih godina prošlog stoljeća (u Kraljevini SHS pa potom u Kraljevini Jugoslaviji), igralište u Maksimiru dobilo je i prve tribine. HAŠK je potom otkupio zemljište, a nadbiskup Bauer postao je počasni predsjednik kluba. Vlasništvo HAŠK-a nad maksimirskim stadionom okončano je neposredno nakon ulaska partizana u Zagreb 1945. HAŠK je kao institucija ukinut dekretom, a zemljište s igralištem i drvenim tribinama (prenesene su u Podsused, na igralište Slobode), konfiscirano je.

Prvih nekoliko sezona Jugolige, navijači Dinama promatrali su utakmice u Maksimiru s nasipa za stajanje. Nacionalizirano zemljište 1952. pripalo je Nogometnom klubu Dinamo. Iste godine započela je i izgradnja stadiona. Posljednja tribina (južna) dovršena je međutim tek 1969. Kao što je gore navedeno, maksimirski je klub Ugovorom o odricanju 1992. prava vlasništva prenio na Grad Zagreb. A prve

intervencije na stadionu zabilježene su 1998. Tada je prema standardima UEFA-e svaki stadion trebao imati sjedalice. Stoga su iste postavljene i u Maksimiru. Izvjesne preinake stadion je doživio i 2011. (ponovno na inzistiranje UEFA-e). Tada su postavljene nove sjedalice, novi travnjak (s drenažom i grijanjem), a uredene su i lože (VIP i novinarska). No, priča o maksimirskom stadionu bliži se kraju. Barem u smislu zdanja kakvog poznajemo. U mašti i zamislama arhitekata na istom bi mjestu trebao niknuti moderan stadion za 30-ak tisuća ljudi.

Nitko se međutim ne usudi prognozirati godinu dovršenja ovog kapitalnog objekta budući da realizacija projekta ovisi o političarima. Hrvatskim političarima. Stoga, oko izgradnje maksimirskog stadiona već kruže pošalice, a ukućanima u Maksimirskoj 128 to baš i nije pretjerano smiješno.

PRVA HNL ULAZI U DRUGI DIO SEZONE S TEHNOLOGIJOM KAO PODRŠKOM SUCIMA

UEFA SVE VIŠE OSPORAVA

VAR u hrvatskom nogometu! Mjesecima se ova tema provlači hrvatskim medijima. I napisljeku, kao u nekom vicu, postoje – dobra i loša vijest! Prvo dobra: HNS je završio edukaciju kadrova (sudaca) koji će se koristiti VAR tehnologijom. Za involuiranje sudačkog video-asistenta u hrvatski nogomet potrebno je dobiti još (samo) dozvolu FIFA-e, odnosno njezinog Međunarodnog odbora nogometnih saveza. Formalno, radi se o „jednom papiru“. No, postoji i loša vijest: VAR tehnologija još nije saživjela s nogometnom igrom! Posebice se glasni i učestali otpori spram uvođenja navedene tehnologije čuju od autoriteta iz europskog nogometa. Od neposrednih proizvođača na travnjaku do vrha UEFA-e, VAR se ne doživljava kao pomoć pri rješavanju spornih odluka već kao predmet smutnje i raznolikog tumačenja njegove primjene.

- Završili smo s izobrazbom kadrova za uvođenje VAR-a. U edukaciju je uloženo mnogo sredstava, vremena i truda, ali kako smo i najavili, HNS je spreman uvesti VAR u Prvu HNL od početka proljetnog dijela nacionalnog prvenstva, svečano je priopćio zainteresiranim medijima dopredsjednik HNS-a i projektni menadžer VAR-a za Hrvatsku, Ante Kulušić. Dakle, od 20. kola i prve utakmice proljetnog dijela prvenstva, 31. siječnja, u Zaprešiću (Inter – Istra 1961) VAR će biti prisutan u HNL-u. HNS ima 16 licenciranih sudaca za vođenje utakmica uz sustav VAR-a, 11 licenciranih VAR sudaca te 13 pomoćnih AVAR sudaca. Također, licencu je dobito i pet tehničara, koji će biti zaduženi za tehničku potporu cijelog projekta. Zanimljivo, Hrvatska je prva zemlja u ovom dijelu Europe, koja uvodi VAR tehnologiju u svoj nogomet. Prije Austrije, Mađarske, Bugarske, Rumunjske i svih zemalja bivše Jugoslavije. Tako su ljudi iz HNS-a stručnu pomoć svesrdno ustupali ljudima iz nogometnih saveza Slovenije, Bosne i Hercegovine te Srbije. Čini se međutim da mnogi VAR doživljavaju kao nužno zlo i neizbjegnu novotariju, a ne pomoć sucima na travnjaku. Negativne recenzije VAR dobiva u vodećim ligama Europe, poput engleske Premier lige ili talijanske Serie A. VAR živi premijernu sezonom u engleskom nogometu i uzrok je mnogih kontroverzi. Kritičari uvedene tehnologije često navode bizaran primjer

iz 10. kola Premiershipa, susret Norvicha i Manchester Uniteda. Sudac Stuart Atwell dosudio je uz pomoć VAR-a dva kaznena udarca za „crvene vragove“. Posebno je kontroverzan bio prvi, dosuđen nakon sraza Unitedovog napadača Jamesa i Norvichevog beka Godfreya. Koliko je situacija bila dvojbena svjedoče i rječi menadžera Manchester Uniteda, Ole Gunnara Solskjaera. - Dvije minute svi smo na stadionu čekali da sudac doneše pogrešnu odluku! Obično kad se dugo čeka na odluku to je signal da kazneni udarac ne bi trebao biti dosuđen, kazao je Norvežanin. Vratar Norvicha Tim Krul obranio je udarac Marcusa Rashforda s bijele točke.

- Marcus je napravio časnu stvar i nije zabio, našao se menadžer Uniteda na račun svog napadača. Krul je naknadno obranio i drugi jedanaesterac. Šutirao je Anthony Martial.

- Oba kaznena udarca trebala su biti ponovljena jer je vratar izašao metar izvan gol-linije, primjetio je Solskjaer. No, sudac Atwell za opisanu situaciju nije dobio mišljenje iz VAR sobe. Naime, video tehnologija ne provjerava poziciju vrata u trenutku izvođenja jedanaesteraca! Srećom, VAR nije utjecao na ishod ove utakmice. United je pobjedio rezultatom 3:1.

- Tehnologija na gol-liniji je fantastična jer se odluka donosi odmah, crno na bijelo. S VAR-om je problem postojanje različitih mišljenja o odluci, a u njezinom isčekivanju uništava se atmosfera na stadionu. Pravila nogometne igre očigledno nisu dovoljno precizna da bi VAR donio odluku s kojom će se svi složiti, suštinu problema pogodio je igrač Liverpoola, James Milner. Nekadašnji golgeter i često citirani sportski komentator Gary Lineker nudi (djelomično) rješenje.

- Možda bismo trebali prihvati model iz ragbija, tako da odluke koje se provjeravaju budu svima dostupne na ekranu, ali i da se čuje konverzacija između sudaca i VAR sobe. Ovako se samo stvara kaos i uništava nogometni užitak, kaže Lineker. Zanimljivo je da se VAR prije udomaćio na utakmicama pod ingerencijom FIFA-e, nego na europskom tlu (UEFA). Jedan od razloga je suzdržanost nekadašnjeg predsjednika UEFA-e Michela Platinića

spram uvođenja tehnologije u nogometni sport. Bivšem je lideru UEFA-e u listopadu istekla četverogodišnja suspenzija obnašanja svih dužnosti u nogometnom sportu, izrečena zbog afere primanja mita (dva milijuna švicarskih franaka od bivšeg čelnika FIFA-e, Seppa Blattera). Platini još nije odustao od kandidature za mjesto predsjednika FIFA-e, a o famoznom VAR-u očitovao se u intervjuu za talijanski RAI.

- Vjerojatno nemamo toliko vremena da bих vam mogao detaljno objasniti zašto VAR ne rješava probleme. Samo ih gura dalje. Apsolutno sam protiv uvođenja VAR-a u nogometnu igru. Nažalost, došli smo do točke nakon koje nam više nema povratka – smatra Platinićem. Video Assistant Referee (VAR) nije općinio niti aktualnog predsjednika, Slovenga Aleksandera Čeferina. Za nedavnog boravka u Zagrebu, čelnik UEFA-e je konstatirao.

- VAR bi se trebalo koristiti jedino u procjeni činjenica, a ne kod subjektivnih situacija kao što je igranje rukom. U principu nisam protiv VAR-a, ali moramo ga učiniti jasnijim, bržim i manje invazivnim. Nogometu je potrebna neizvjesnost jer igrači pogriješe i suci na terenu moraju preuzeti odgovornost, a ne neki ljudi skriveni u kombiju ili prostoriji udaljenoj 500 kilometara od mjesta događaja. Mogu živjeti s činjenicom da su suci ljudi koji čine pogreške, ali kada tehnologija pogriješi, to je onda problem, zaključio je Čeferin. Možemo se složiti s većinom kritičara kako je VAR zapravo „nesavršeni uljez u nogometnoj igri“. No, nesavršenost VAR-a očituje se ponajprije u činjenici da tehnički besprijekornim softverom upravlja čovjek. Onaj u VAR sobi, koji prema FIFA-inim pravilima ima tretman službene osobe. Međutim raslojavanje na pobornike i protivnike VAR-a, promašena je tema.

VAR je postao punopravni akter nogometne igre još na prošlogodišnjem Svjetskom prvenstvu. U Rusiji su začete mnoge revolucije pa tako i ova nogometna. Osokoljena efektima s Mundijala, FIFA (posredno i UEFA) od projekta VAR-a sigurno neće odustati. Brojnim kritikama unatoč. De facto, VAR trenutno prolazi svoju eksperimentalnu, tranzicijsku fazu, u kojoj rječnikom povjesničara – „revolucija jede svoju djecu“. A s tim i takvim VAR-om od proljeća će živjeti i hrvatski nogomet.

ONLINE STUDIJ I UPISNI ROKOV

KONKURENCIJA VELIKA, A SAMO TRIDESET MJESTA

Početkom veljače počinje novi krug upisa na UCN. Riječ je o online studiju na engleskom jeziku koji je namijenjen profesionalnim sportašima, a koji nudi fleksibilnost u programu i pomaže uravnotežiti sportsku karijeru i studiranje. Upisi započinju prvim danom mjeseca veljače, a službeno završavaju 1. ožujka. Cijena upisa je 600 eura, a nakon uspješno završenog prvog semestra, polovica tog iznosa vraća se studentu. Inače, redovna cijena studija iznosi 8 400 eura po godini. Programi studija su Service, hospitality & tourism management i Sport management.

Ove godine UCN prima samo trideset profesionalnih nogometara pa je konkurenca velika. Kriteriji odabira su radno iskustvo koje se odnosi na izbor studija, prisustvovanje ostalim aktivnostima školovanja ili rad u nekim sportskim organizacijama ili udružgama i pohađanje dodatnih tečajeva. Iznimno je važno da se prijave samo oni koji su uistinu motivirani za studij jer je to i najvažniji kriterij odabira. Polaganje engleskog jezika je također nužno i glavni je preduvjet za daljnji selekcijski postupak.

TRENIRAŠ, PROFESIONALNO SE BAVIŠ SPORTOM ILI JEDNOSTAVNO ŽELIŠ RADITI U SPORTSKOJ INDUSTRiji?

RAČUNALO, INTERNET I ŽELJA ZA STUDIRANJEM SU SVE ŠTO TI TREBA JER SU SVA PREDAVANJA I ISPITI ONLINE!

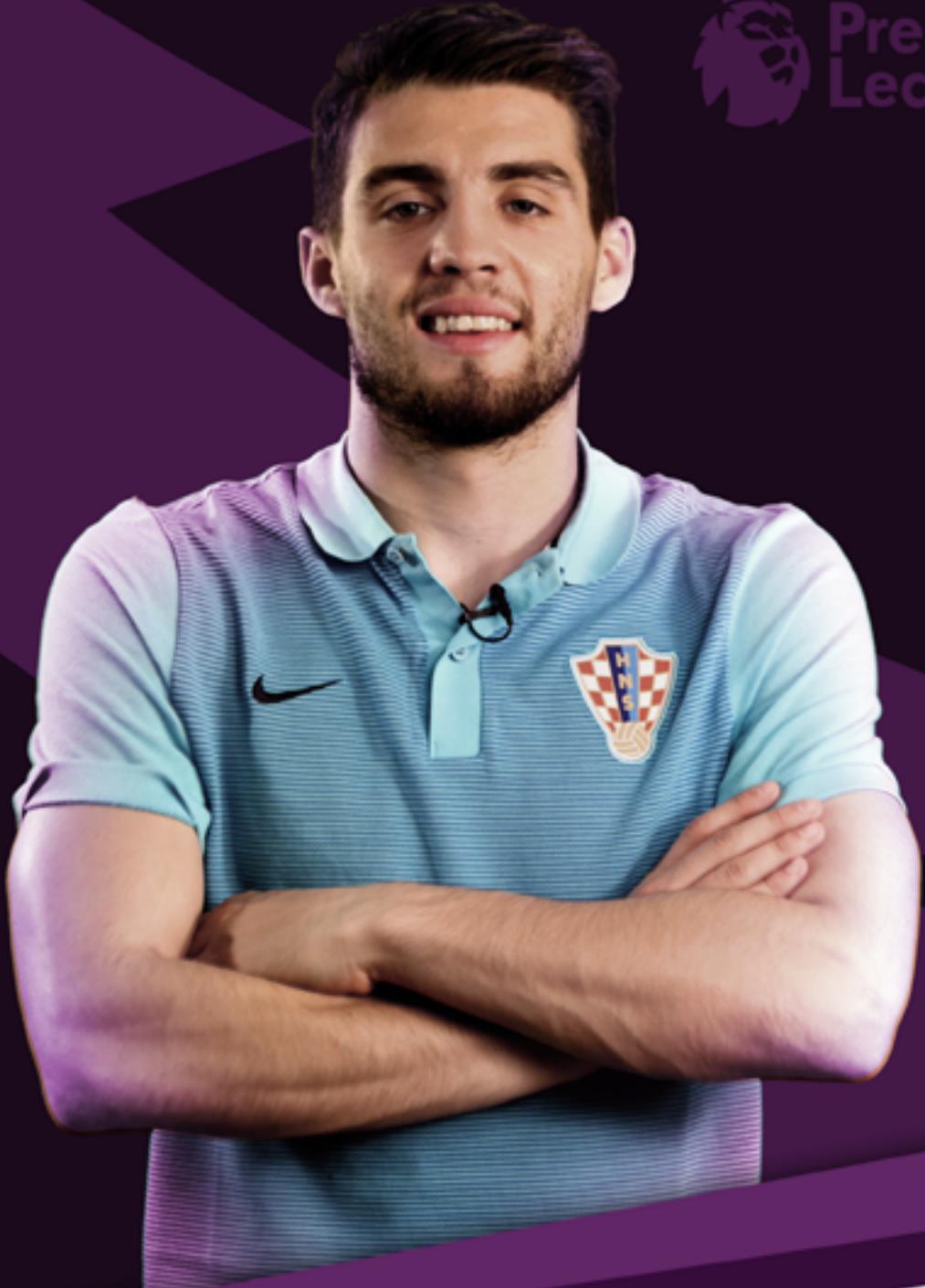
Za više informacija javi nam se na:

01 4622 225

091 222 2232

ili administrator@huns.hr.

**NAJUSPJEŠNIJI DRIBLER
PREMIER LIGE**

HRVATSKA UDRIJUGA
NOGOMETNI
SINDIKAT